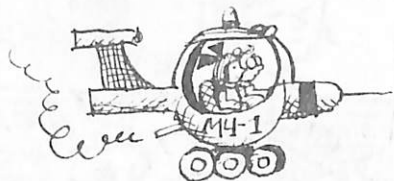

НЕЗВИЧАЙНІ
ПРИГОДИ
НАМАЛЮВАВ
АНАТОЛІЙ ВАСИЛЕНКО,
ТЕКСТ НАПИСАВ
ЮРІЙ ЯРМИШ

ЗЕМЛЯ СКАРБІВ

ЖИВУТЬ НА ЗЕМЛІ
УКРАЇНСЬКІЙ Сашко
і Люда — брат і сест-
ричка. Вони близнята.
У день їхнього народ-
ження Батько-Відомий
на всю країну винахід-
ник подарував дітям
машину часу. Та ще
й яку-власної конструк-
ції.

І от що з того
вийшло...

ЗЕМЛЯ СКАРБІВ

ЦЯ ДИВОВИЖНА ПРИГОДА МОГ-
ЛА ТРАПИТИСЯ ТІЛЬКИ З САШКОМ
І ЛЮДОЮ, ВЕЛИКИМИ ФАНТАЗЕРА-
МИ І МАНДРІВНИКАМИ В ЧАСІ.

ЦІКАВИЙ УРОК,
АЛЕ НАПИСАНО
НУДНУВАТО. ОТ
САМОМУ Б ПОБА-
ЧИТИ!

САШКО,
У НАС ЖЕ
Є МАШИ-
НА ЧАСУ.
ДАВАЙ
ЗЛІТАЄ-
МО.

Я ЗГО-
ДЕН!
ЛЕТИ-
МО!

ГАРАЖ З МЧ-1
БУВ НА ОКОЛИЦІ
МІСТА.

СЬОГОДНІ
Й ПОВЕР-
НЕМОСЬ...

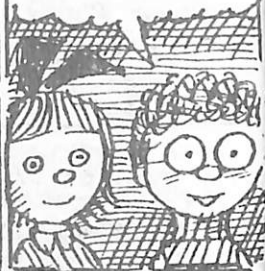
МАШИНА ЧАСУ, ЯК
І ЗАВЖДИ, БУЛА
ГОТОВА ДО НОВИХ
МАНДРІВОК.

ШВИДКО ЗАЙНЯЛИ СВОЇ
МІСЦЯ. СТАРТ! МЧ-1
ЛЕГКО ПІРНУЛА ЗА ХМА-
РИ.

ЛЕТИМО РО-
КІВ ТАК НА
ДВІСТІ З ГАКОМ
У МИНУЛЕ.
ТРИМАЙСЯ,
ЛЮДО!

ДЕНЬ
ДОБРИЙ,
ЛЮДИ
ДОБРІ!
І ВАМ ТАКОГО ДНЯ. ХТО ВИ,
ЗВІДКИ І КУДИ ШЛЯХ ТРИ-
МАЄТЕ? БАЧУ, НЕ ТУТЕШНІ
ВИ, ЗДАЛЕКУ...

ВИ ВГАДА-
ЛИ, ДІДУСЮ,
МИ ЗДАЛЕКУ,
З МАЙБУТНЬОГО

ГОВОРЯТЬ
НІБИ
ПО НАШО-
МУ...

МИТЬ — І НАШІ МАНДРІВНИКИ
ОПИНИЛИСЯ В БАЖАНОМУ ЧАСІ.
ПРИЗЕМЛИЛИСЯ. НАВКОЛО ШИРОКИЙ
СТЕП, ВИСОКІ ТРАВИ.

ЦІКАВЕ, ВИ НАМ
РОЗПОВІЛИ. МОЖЕ
ОТО ВСЕ Й ПРАВДА,
ЯКЩО НЕ ВИГАДАЛИ.
Я Й САМ КАЗКИ ЛЮБЛЮ.

ЩО ВИ, ДІДУСЮ!
МИ З ЛЮДОЮ!
ЗАВЖДИ ТІЛЬКИ
ПРАВДУ КАЖЕМО.
ПРАВДА,
ЛЮДО?

ЯК БА-
ГАТО МЕ-
ТЕЛИКІВ,
РІЗНИХ
ПТАХІВ!

ХОДИМО,
ЛЮДО.
МОЖЛИ-
ВО КОГОСЬ
ЗУСТРІНЕ-
МО...

ДІДУ! ПОГЛЯНЬ,
СЮДИ ХТОСЬ
ІДЕ!

ТИХО НАСУНУЛА ЗО-
РЯНА НІЧ. ДІД
З ОНУКОМ ЗАХОДИВ-
СЯ ВАРИТИ КАШУ.

З СІЛЛО ЗАРАЗ
СУДУЖНО. ЗБИ-
РАЄМОСЬ У КРИМ
ВОЛАМИ ІХАТИ...

СОБАКА ЗБАВ
У СЕНО...

ПРЯКО! ТИ ЧОРО
ЛЕ, БРАКНИ СИ-
НУ ЖИ ЧИ ШОС
ТРАПНОВОС?

...! ЗНУК!
МАРЬТЪ У НЕК-
АО ПРОБАВНАСЯ
БО НА ТОМУ
МИТИ АДОТО
ШЕ АНМИВО.

ЛОТИМ ВХОДОМ
ЗАКРЪЖАВЪ...

А! А! ЛЕ *
НАШ ПРЯКО!
БІА ПРАСЯ...
БЖЕ НІА, ПАНОК ЛОСНОДРАП!
ЛОСНІ ЗАЧУВІ НА АУХМАНОМУ СІНІ!
АВЕ СІАТІН НЕ АОВЕОСА.

ЗАКОНАР ТЕ
ЗОВАТО, А ЧАС-
ТИНЪ ПОЖИ-
РАБ, УГОБ ЖІ
САІАД ЗБИТИ...

ВРІШІВ СХОВАТИ
НОГО, БО МАБ НА-
АІО ПОБЕРНУТІСЯ
СРОМІ ЗНОБЪ...

ЗА РОМОВА-
МІ НЕТОМІТ-
НО СІАМБААА
ЧУАОВА. НІУ.

З ТИХ НІП ТО ТАМ,
ТО ТИЛІ АЕШО ЗНА-
ХОАРЪ...
АВЕ РОВОННІІ, КРАПЕ
УОПІА ШЕ НІХІО
НЕ БІАКОНАБ.

ТА НЕ ПОСАРХАБЪ
БІН НІЧОГО ЛОС-
ТЪ, НЕ ЗАВ
ЗОВАТО АО НЕК-
АА.

ОТОЖ, КОПМАР,
МАРЬТЪ, КОМІСЪ,
УОПІОМ БУВІ!

БІГЛИ НЕ ДОВГО. СЕЛО
ЗУСТРІЛО ПІДОЗРІЛОЮ
ТИЩЕЮ.

ЧОМУСЬ
НІКОГО НЕ
ВИДНО...

ЛИХО Ж ЯКЕ!
І МОЮ СТАРУ З
ДОЧКОЮ ТА ДВОМА
ОНУКАМИ ПОГНАЛИ
В НЕВОЛЮ!..

РАПТОМ МА-
ЛИЙ ТАРАС
ПОМІТИВ НА
ШЛЯХУ ДО
СЕЛА КУРЯВУ.

СПРАВДИЛОСЯ
НАЙГІРШЕ: ВНОЧІ
НА СЕЛО НАПАЛИ
СТЕПОВИКИ.

ОН ПОРАНЕ-
НИЙ ДІА
ОМАНАС...

ЗАГІН ВЕРШНИКІВ НАБЛИ-
ЖАВСЯ. ЗНОВУ СТЕПОВИКИ?

ДІТКИ!
НА ВСЯК
ВИПАДОК
ПРИГОТУЙ-
ТЕСЯ...

ПОТЕРПІТЬ,
ДІДУСЮ.
ЗАРАЗ ВАМ
СТАНЕ
ЛЕГШЕ...

СУМНО БУЛО НАВКРІ-
ГИ ТА ПОРОЖНЬО.

НАШІ, КОЗАКИ!
СЮДИ, ХЛОПЦІ!
ВИРУЧАЙТЕ!

Всіх селян
п'яті бузу
віри в по-
лон взяли!
На вас
одна
надія!

Заспокойся,
батьку!
Не залиши-
мо своїх
у неволі,
відіб'ємо!

Бій з ворожим агентом був
недовгий, але жорстокий.

Рябко почув
чужинця.

Хтось на ві-
тряку сховав
ся...
Ану, глянемо!

Твори, скільки
шабель у вашо-
му загоні!

Все
скажу!

Вперед, хлоп-
ці! Наздоженемо
ворога і відіб'ємо
своїх!

НА ВУЛИЦЯХ БУЛО ПОРОЖНЬО.
ТІЛЬКИ ПОРАНЕНИЙ ДІДУСЬ
ТИХО СТОГНАВ БІЛЯ ХАТИ.

ПАМ'ЯТАЄШ?
ЦЬОГО ДІДУСЯ
ТИ ВЖЕ ПЕРЕ-
В'ЯЗУВАЛА.

ПОТЕРМІТЬ, ДІ-
ДУСЮ... ЗАРАЗ
ПОЛЕГШАЄ...

РАПТОМ ПРИ-
БІГЛИ ЗНАЙО-
МІ НАМ ШУ-
КАЧІ СКАРБЮ.

ТО СІРКО ПРИВІВ ІХ У СЕЛО.
ДІА ЗАДОВОНО І ПІДОЗРІЛО
ПОГЛЯНУВ НА МАНДРІВНИКІВ.

ГМ... ДЕ
Я ВАС
БАЧИВ?

Я Б ВАМ
РОЗПОВІВ,
ТАК ВИ Ж
НЕ ПОВІРИ-
ТЕ.

ДІДУСЮ! СЮДИ
СКАЧУТЬ ЯКІСЬ
ВЕРШНИКИ!

МОЖЕ,
МИ ВАМ
ДОПО-
МОЖЕ-
МО?

КРАЩЕ
СХОВАЙ-
ТЕСЯ.

ЗАГІН НАБЛИ-
ЗИВСЯ.

СВОЇ! ЦЕ ПРИБУЛИ
КОЗАКИ, ЯКІ ПОСПІ-
ШАЛИ НА ДОПОМОГУ.

Ну, а далі ми
людо, знаємо
що буде.
Наприклад,
впіймають
шпигуна...

Селяни
в полон по-
трапили...
на вас
надія...

Дядю!
на вітряку
ворог схо-
вався!

Ану, начу-
вайся!

Від
мене
не
схова-
ється!

Як ви вже й заощадуєтесь,
козак переміг шпигуна
і весь загін вирушив визво-
ляти своїх братів.

Все буде
добре,
дідуся.

Надіюсь. А ви
ніби не турешні.
Смішні якісь...

Ми заале-
ку, з май-
бутнього.

Якщо не
вірите - мо-
жемо з ва-
ми зліта-
ти в май-
бутнє.

Та
ні...

Ніколи нам
літати, своїх
чекаємо...
Та і робо-
ти зараз
додалось...

ДІДУСЬ ЗАХО-
ДИВСЯ ЛАГО-
ДИТИ ОГОРО-
ЖУ.

ЯКЩО ВИ З МАЙ-
БУТНЬОГО, ТО СКА-
ЖІТЬ, ЧИ БУДЕ
УКРАЇНА НЕЗАЛЕЖНОЮ?

ТАК, ДІДУСЮ! ВО-
НА СТАЛА НЕЗА-
ЛЕЖНОЮ В 1991ро-
ці!

СПАСИБІ. ВАМ ЗА
ДОБРУ ВІСТКУ.
ЖИВІТЬ ТАМ ДОБРЕ
ТА ЩАСЛИВО!

А ВАМ-
ЩАСЛИВО
ЗАЛИШАТИ-
СЯ. БУВАЙТЕ!

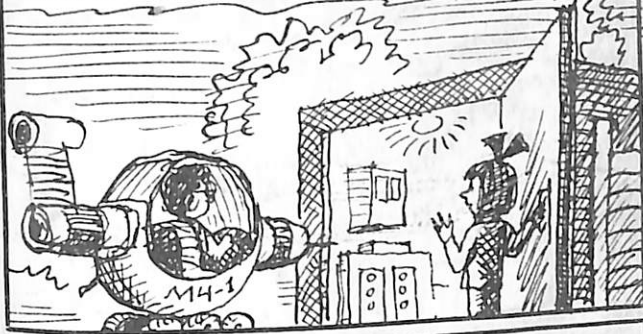
ЮНІ МАНДРІВНИ-
КИ ЗНОВУ ЗАЙНЯ-
ЛИ СВОЇ МІСЦЯ
В БЕЗВІДМОВНІЙ
МЧ-1.

ТРИМАЙСЯ,
ЛЮДО! КУРС,
НЕЗАЛЕЖНА
УКРАЇНА!

СПЛИВЛА ЯКАСЬ МИТЬ У ЧАСІ
І МЧ-1, КЕРОВАНА УМІЛОЮ РУКОЮ
САШКА, ОПИНИЛАСЯ БІЛЯ ЗНАЙО-
МОГО ГАРАЖА...

НЕДАЛЕКО НА ЛАВІ
СИДІВ ДІДУСЬ.

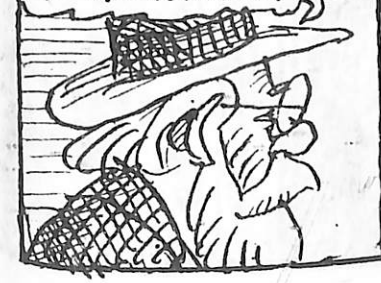
ЯК ЛІТАЛО-
СЯ, ДІТКИ? СПАСИ-
БІ, ДОБ-
РЕ.

У МИНУЛЕ,
КАЖЕТЕ,
ЛІТАЛИ?
Хорообрі ви,
діти!

ШКОДА, Я ВЖЕ.
ТАКОЇ ПОДОРОЖІ
НЕ ВИТРИМАЮ.
ЩО Ж ВИ ПОБА-
ЧИЛИ В МИНУЛОМУ,
ЩО ЗРОЗУМІЛИ?

ПОБАЧИЛИ
НЕ ТАК БАГА-
ТО, АЛЕ ЗРОЗУ-
МІЛИ, ЩО МИ-
НУЛІ ПОДІЇ
НЕ ПЕРЕДОБИШ.

Побіг він, куди треба...

А потім рвонуло, де треба. І одразу земля наша до нас повернулася.

ТАЄМНИЦЯ ЗАПОВІДНОГО ЛІСУ

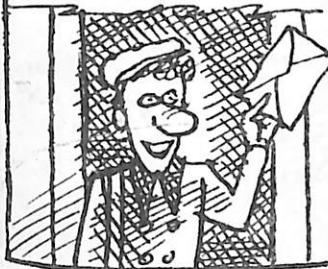
А від того офіцера до мене кашкет залетів.

Зробив я зго-дом чудове опудало.

Якось листоноша приніс люда і Сашкові вістку від доброго знайомого лісника.

Кузьма Петрович звав обох на канікули до себе.

Гм... Він пише про якісь таємниці! Тааі, їдемо!

Тепер, дітки, ви зрозуміли, що є найбільшим скарбом нашої країни?

Зрозуміли, діусю! Найбільший скарб, це наша чудова, щедра, родюча земля!

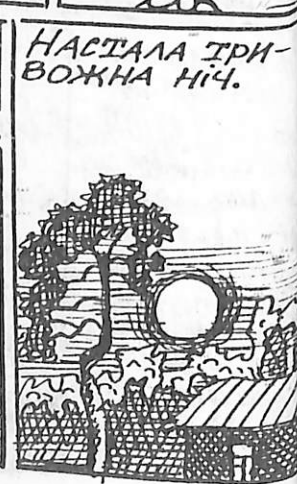

КІНЕЦЬ.

Сказано-зроблено! Закопивши необхідне, наші друзі невдовзі опинилися в чудовому куточку природи біля хатини лісника.

Кузьма Петрович зустрів прибулих радо, хоча виглядав дещо дивно.

І ТУТ ЛІСНИК НЕ ВИТРИМАВ...

ГЕЙ, СТРАХОВИЩЕ! СТЕРЕЖИСЯ!

ПЕС ЛАПУНДЕР ЧОМУСЬ ОПИНИВСЯ НА ШАФУ.

ЯК ТИ ТАМ ОПИНИВСЯ?

НАЖАХАНОГО ЧИМОСЬ ПІВНЯ ГРИШУ ВДАЛОСЯ РОЗШУКАТИ.

Трохи заспокоївшись, Кузьма Петрович розповів таке...

ПАМ'ЯТАЄТЕ, ТОГО РОКУ ВИ ПОДАРУВАЛИ МЕНІ ЯЙЦЕ, ЯКЕ ПРИВЕЗЛИ З ПОДОРОЖІ В ДАЛЕКЕ ДОІСТОРИЧНЕ МИНУЛЕ. А ПОТІМ Я НЕОБАЧНО ПОКЛАВ ЙОГО БІЛЯ ТЕПЛОЇ БАТАРЕЇ.

ПІЗНІШЕ ЗГАДАВ ПРО НЬОГО ТА ЗНАЙШОВ ЛИШЕ ШКАРАЛУПИ...

ВРАНЦІ КУДИСЬ ПОДІЛИСЯ ВСІ КУРИ. ТІЛЬКИ ПІРЯ ЗАЛИШИЛОСЬ!

ЛАПУНДЕР І ГРИЩА ТУЛИЛИСЯ ДО МЕНЕ, ЯК ДО РІДНОГО. НАВІТЬ УНОЧІ ВІД МЕНЕ НІ НА КРОК.

ТЕПЕР ВИ ЗРОЗУМІЛИ, ЩО КОЇТЬСЯ ВЗАПОВІДНИКУ?

ТАК. ТРАПИЛОСЯ ДІЙСНО НЕЙМОВІРНЕ.

НЕ ТРЕБА БУЛО ЧІПАТИ ОТЕ ЯЙЦЕ. МОЯ ЦЕ ВИНА. ТА Й ВИ, КУЗЬМА ПЕТРОВИЧУ, БУЛИ НЕОБАЧНИМИ.

САШКО СПРОБУВАВ
НАМАЛЮВАТИ ПОРТ-
РЕТ БРОНТОСТРАХОВИЩА,
ЩО БЛУКАЛО В ЛІСІ.

ОЦЕ ВОНО ТА-
КЕ?!
ТИ ПЕВЕН?!

МАЙ-
ЖЕ.

О, ГОСПОДИ...
ДО ІСТОРИЧ-
НИЙ ХИЖАК
В ЗАПОВІДНИКУ.

МІЛІЦІЯ!
ТУТ ТАКЕ РО-
БИТЬСЯ...
НЕГАЙНО ВИ-
ІЗДІТЬ!

ГУДКИ... НЕВЖЕ
ВОНО АРІТ
ОБІРВАЛО?

МІЛІЦІЯ НЕ ЗАБА-
РИЛАСЯ.

ДУЖЕ ДОБРЕ,
ЩО ВИ НАМ
ПОВІРИЛИ.

ВІРИТИ
ЛЮДЯМ,
ЦЕ НАШ
ОБОВ'Я-
ЗОК.

РОЗУМІЄТЕ, В ЗА-
ПОВІДНИКУ ДЛЯ
НЬОГО ПОЖИВИТИ-
СЯ ОСОБЛИВО
НІЧИМ...

АЖ ТУТ, ГАЛАСУ-
ЮЧИ, ПРИБІГЛИ ДВА
НЕВИПРАВНІ БРАКО-
НЬБЕРИ.

КРІМ ВИГУКІВ «О-О-О!» ТА «У-У-У!» ЖОД-
НОГО ЗРОЗУМІЛОГО СЛОВА ВІД НИХ НЕ ПОЧУЛИ.

О-О-О!
У-У-У!

ІМ... ЗРОЗУМІЛО
ВОНИ ЗУСТРІЛИ
ЙОГО...

ЧІТКИЙ СВІЖИЙ СЛІД
ТАГНУВСЯ ДО СІЛЬМА-
ГА.

ЧИМ ТУТ
МОЖНА
ПОЖИВИТИСЯ?...

ДІДУ! ВИ ЖИВЕ-
ТЕ ПОРУЧ З МАГА-
ЗИНОМ, ТО ЧИ НЕ БА-
ЧИЛИ ЧОГОСЬ ПІДО-
ЗРИЛОГО?

Я МАЙЖЕ ГЛУ-
ХИЙ... А БАЧИ-
ТИ-БАЧИВ.
НЕ ДАЙ БОЖЕ
ЩЕ РАЗ ПОБА-
ЧИТИ! ОТАКЕ
СТРАШНЕ...

ЛАПУНДЕР!
ТИ ЩО
ЗНАЙШОВ?

ЦЕ ЗУБ ОТОГО
СТРАХОЗАВРА...
ПЕРЕКОНАНИЙ,
ЩО НЕ
НАЙБІЛЬШИЙ.

О, ЯКИЙ У ВАС,
ТІТОНЬКО, ГРІЗ-
НИЙ ВИГЛЯД!

МОЖЛИВО,
ВАС ЩОСЬ
НАЛЯКАЛО?

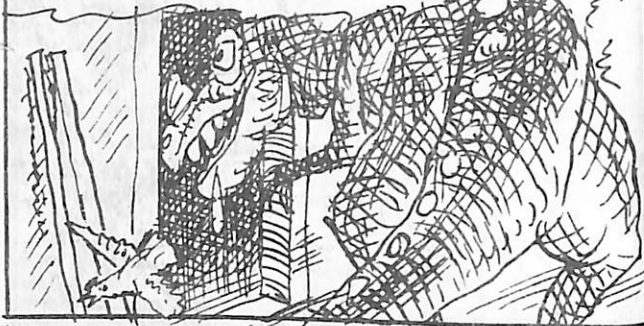
НАЛЯКАЛО?! ТА ВО-
НО, ОТЕ СТРАХІТТЯ,
САМО ЗЛЯКАЛОСЯ!

ЧУЮ, ЩОСЬ БІЛЯ ПАРКАНА
ВОТЛУЗІТЬСЯ, АЖ ДОШКИ
ТРІЩАТЬ...

АЖ ЦЕ ВОНО, СТРАХІТ-
ТЯ ВАШЕ! У ДВІР
ЗАЙШЛО ТА ДО ХЛІВУ...
А ТАМ КАБАНЧИК!

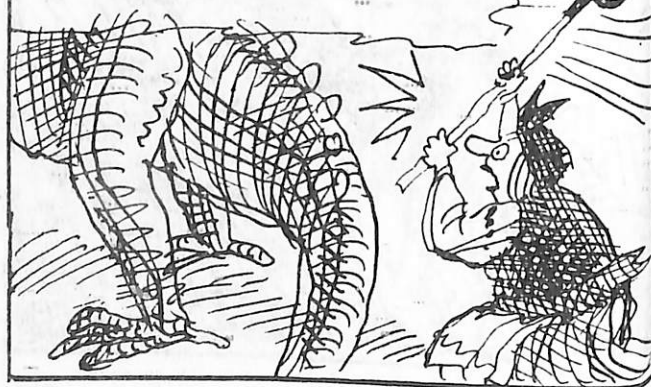
АХ ТИ Ж, КЛЯТЕ,
ДУМАЮ! ТА ЗА
РОГІАЧ,

ТА НА
ДВІР...

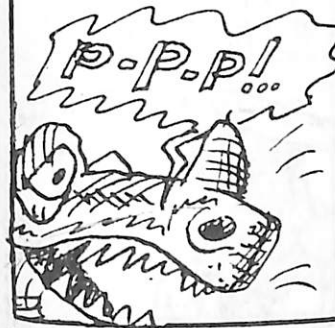
КІЛЬКА РАЗІВ ДОБРАЧЕ
ОГРІЛА ЙОГО...

ВОНО РОЗВЕРНУЛОСЯ ТА
НА МЕНЕ! ОПУТ Я ЙОМУ
ЗУБА І ВИБИЛА. ВИБАЧТЕ,
КОЛИ ЩОСЬ НЕ ТАК.

ЗАГАРЧАЛО ВОНО
ВІД БОЛЮ...

...ТА ХОДУ ВІД
МЕНЕ!

А ТУТ І СОБАКИ
З УСЬОГО КУТКА ПО-
ЗБІГАЛИСЯ ТА І ПО-
ГНАЛИ ЙОГО...

ОДНІ ЗБИТКИ ВІД
ТОГО ЗВІРА: ПАРКАН
ПОВАЛЕНИЙ І РОГАЧ
ЗЛАМАВСЯ.

НЕ ТУРБУЙТЕСЬ.
МИ ВІДЗНАЧИМО
ВАШІ СМІЛІВІ ДІЇ
ДОСТОЙНИМИ
НАГОРОДАМИ.

ДНЯМИ ЗАВЕЗУ
НІЛЬКА НОВЕНЬ-
КИХ РОГАЧІВ. ТА
І ПАРКАН ПОЛОГО-
ДИМО...

СИТУАЦІЯ УСКЛА-
ДНЮЄТЬСЯ: НАСЕЛЕН-
НЯ ВСТУПИЛО
З МОНСТРОМ
В РУКОПАШНУ.

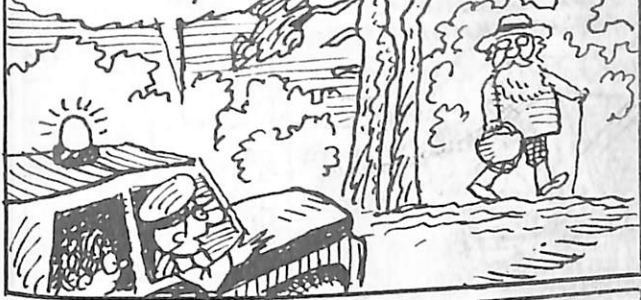

А ВСЕ ЧЕРЕЗ ТЕБЕ,
САШКО.
В МАЙБУТНЬОМУ
БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНІ
З МИНУЛИМ.

ПЕРЕСЛІДУВА-
ЧІ ЗНОВУ
ВЗЯЛИ СЛІД.

ГЛЯНЬТЕ: ТУТ
ТАКЕ РОБИТЬСЯ,
А НАШ ПРОФЕ-
СОР СПОКІЙНО
ГРИБИ ЗБИРАЄ!

ВИ НІЧОГО
НЕ ЗНАЄТЕ?
У ЛІСІ
ЯЩЕР
БЛУКАЄ! ШО?!

НЕ ВІРИТЕ?
ВІН ЩОЙНО
ТУТ ПРОЙШОВ!
ОН СЛІД, ВІД
ЙОГО ХВОСТА!

ПРОФЕСОРЕ,
ВСЕ ЦЕ ПРАВ-
ДА, МИ ПІА-
ТВЕРДЖУЄМО.

НУ, ВАС, МОЛОДІ
ЛЮДИ, Я ЩЕ РО-
ЗУМІЮ — ФАНТАЗІЇ,
А ОТ ДОРОСЛІ АЯДІ...

Я, друзі, вже,
не в тому віці...
Слід кажете?
На жаль, він ду-
же на слід тракт-
тора схожий.
Не переконливо.

Не вірять...
Шкода!
Наука йому
цього не
подарує!

Машина рушила
і раптом там,
куди зник про-
фесор, пролунав
розпачливий зойк.

Васю, стій!
З професором
щось трапилось.

Так і є! Любитель
грибів лежав на
траві непритомний.

Хто це зро-
бив? Стій!

Професор очунав.

Ви знаєте, на
мене з хашів ай-
вилися два вели-
чезні ока!

Як фари!
Проте... Це
могли бути та-
ки й справді
фари того ж
трактора.

Сідайте, профе-
соре. Ми вас
підвеземо.

От коли ви
впіймаєте отого
ящера, то мо-
жливо, я тоді
в нього повірю.

Більше збирати
гриби професор
не скотів, а пра-
ко подався
до села.

Повезло ста-
рому професо-
ру: голодний
хижак зали-
шив його
для науки.

СТРАХОЗАВР СУ-
НУВ НЕ РОЗБИРАЮЧИ
ДОРОГИ. ВІН ШУКАВ
ПОЖИВУ.

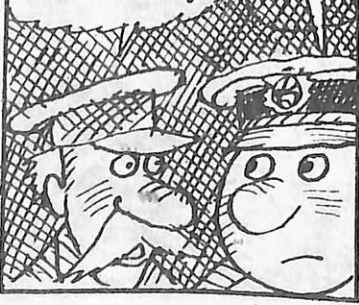
ЙОГО ЖОВ-
ТІ СТРАШНІ
ОЧІ ПИЛЬНО
ЗИРКАЛИ НА
ВСІ БОКИ...

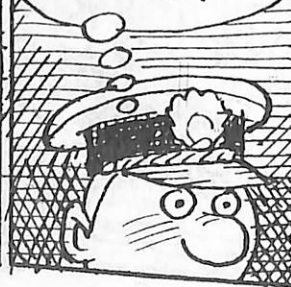
... ПО РАЦІЇ ВИКЛИКАЛИ
ДОПОМОГУ. З ЦЕНТРА
ПОВІДОМИЛИ, ЩО ПРИЙ-
МАЮТЬ НЕОБХІДНІ МІРИ.
А ЗВІРА НЕ ЧІПАТИ.

ГОКИ ХИЖАК БЛУКАЄ ЗАПО-
ВІДНИКОМ - СТРАШ-
НО Й НЕ ТАК СТРАШ-
НО. А ОТ, ЯК ПОДУ-
МАТИ! ВИРВЕТЬСЯ?

КРУГОМ СЕЛА,
БЛИЗЬКО МІСТО,
ЗАЛІЗНИЦЯ...
СКІЛЬКИ ЛИХА
ВІН МОЖЕ
НАКОЇТИ!..

ПАТРУЛЬ ПОМІТИВ
ДОІСТОРИЧНОГО МОНСТРА.

ПЕРШИЙ, ПЕРШИЙ,
Я - ДРУГИЙ...
ОБ'ЄКТ ПРОСЛІДУ-
ВАВ У НАПРЯМКУ
ОЗЕРА...
НУ Й СТРАХО-
ВИЩЕ!

Воно
НАБЛИЖА-
ЄТЬСЯ...

ЙОГО ПЕВНЕ,
Й КУЛІ
НЕ ВІЗЬ-
МУТЬ.

Є МОЖЛИ-
ВІСТЬ ПРИ-
БОРКАТИ
ХИЖАКА...

ЯК?

ТУТ У МЕНЕ
Є ПРИСТРІЙ ЗВО-
РОТНОГО ЧА-
СУ... ТРЕБА
СПРОБУВАТИ.

САШКО ХУТ-
КО ЗНИК
У ХАЩАХ.

БЕЛЕТЕНСЬКИЙ
ХИЖАК СТОМЛЕНО
ДОБРІВ ДО ОЗЕРА...

ПОТІМ ДОВГО З НАСО-
ЛОДОЮ ХЛЕБТАВ РЯТІВ-
НУ ВОЛОГУ.

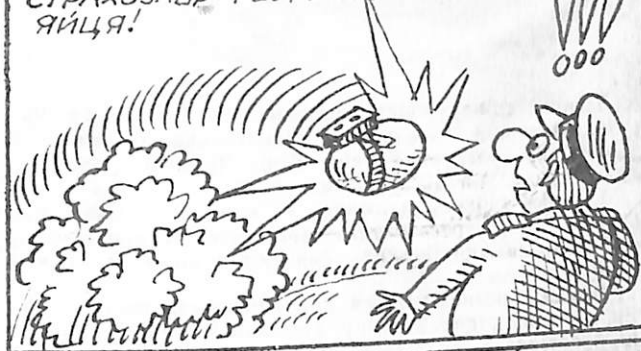
САШКО НЕ ЛОВИВ
ГАВ. ВІН ПРУДКО
ПРИМОСТИВ ПРИ-
ЛАД І ВКЛЮ-
ЧИВ ЙОГО.

А В ЦЕЙ ЧАС ЛІС-
НИЧИЙ І МІЛІЦІО-
НЕР НЕОБАЧНО
ВИЛЯНУЛИ ЗІ
СХОВАНКИ.

ЗВІР ЛЮТО ЗАГАРЧАВ І КИНУВСЯ
НА ЛЕГКУ ЗАДБИЧ. ТА ПРИСТРІЙ ЗВО-
РОТНОГО ЧАСУ ЗРОБИВ СВОЮ СПРАВУ:
СТРАХОЗВІР РЕГРЕСУВАВ ДО
ЯЙЦЯ!

УРА! ПРИ-
ЛАД СПРА-
ЦЮВАВ!

ЦЕ НАЙКРА-
ЩИЙ ВИХІД
ІЗ СИТУАЦІЇ.
МОЛОДЦІ!

ВІДПРАВТЕ ЙОГО
ТУДИ, ЗВІДКИ ВЗЯЛИ.
З ПРИРОДОЮ
НЕ ЖАРТУЮТЬ.

Ми зро-
зуміли.

ДІТИ, ТІЛЬКИ
БІЛЯ ТЕПЛОЇ БА-
ТАРЕЇ НЕ КЛАДІТЬ.

Творча співдружність заслуженого художника України Анатолія Василенка і письменника, заслуженого працівника культури України Юрія Ярмаша продовжується понад три десятиліття.

Їх нова книга у малюнках — комікси «Земля скарбів» — це гостросюжетні твори, веселі і захоплюючі, про пригоди українських хлопчиків і дівчаток на машині часу.

В книзі розповідається про справжню землю скарбів — нашу рідну Україну, сторінки її історії, природні багатства і, сподіваємося, щасливе майбутнє.

До читачів

Наша бібліотечка — популярні видання для широкого кола читачів, передусім для родинного читання. Тематика видань — сучасні проблеми українознавства, історична та культурна спадщина, етнографічні нариси, журналістські розслідування, пісенники.

В планах редакції: «Пересопницьке євангеліє: на ньому присягав Президент України», «Соборність — українська традиція», «Народ скаже — як зав'яже».

Просимо надсилати свої побажання щодо тем та авторів, зауваження по прочитаному (адреса: м. Київ-17, бульвар Шевченка, 14, МП «Фотовідеосервіс»).

Читачі високо оцінили першу книжечку нашої бібліотечки — В. Сергійчука «Кого зрадив гетьман Мазепа», водночас висловились критично щодо дещо науково-ускладненої мови, відсутності змісту. Вдячні за побажання, задовольняємо їх.

Просимо писати нам!

Видавець.